Załącznik nr 4 do Uchwały Senatu nr 430/01/2015

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2016/17 – 2017/18
(skrajne daty)

1.1 PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE MODULE

Nazwa przedmiotu/ modułu	**Współczesna krytyka artystyczna**
Kod przedmiotu/ modułu*	**2SW02**
Wydział (nazwa jednostki prowadzącej kierunek)	**Wydział Sztuki**
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	**Wydział Sztuki**
Kierunek studiów	**Sztuki wizualne**
Poziom kształcenia	**Studia drugiego stopnia**
Profil	**Ogólnoakademicki**
Forma studiów	**Studia stacjonarne**
Rok i semestr studiów	**II rok (4 semestr)**
Rodzaj przedmiotu	**Podstawowy**
Koordynator	**dr Paweł Bińczycki**
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	**Sem. 4: dr Anna Steliga**

***-** zgodnie z ustaleniami na wydziale

1.2 FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WYMIAR GODZIN I PUNKTÓW ECTS

Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	**Liczba pkt ECTS**
30								**2**

1.3 SPOSÓB REALIZACJI ZAJĘĆ

√ **zajęcia w formie tradycyjnej**

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.4 FORMA ZALICZENIA PRZEDMIOTU/ MODUŁU (z toku): *(egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)*

zaliczenie bez oceny w sem.: 4

egzamin w sem.: 4

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Student powinien posiadać podstawową wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne zdobyte na przedmiotach: Historia sztuki, Teoria sztuki oraz Analiza Sztuki Współczesnej.

3. CELE, EFEKTY KSZTAŁCENIA, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 CELE PRZEDMIOTU/ MODUŁU

C1	Krytyka sztuki – zwana też artystyczną, wraz z przemianami zachodzącymi w sztuce zajmuje się budowaniem kontekstu myślowego nowych zjawisk artystycznych, wspomaganiem teoretyczną refleksją oraz interpretacją - działań artystycznych.
C2	Krytyka współtworzy obraz życia artystycznego; towarzyszy zjawiskom sztuki na zasadzie współuczestnictwa.
C3	Ukazanie artystów uprawiających krytykę artystyczną.

3.2 EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU/ MODUŁU *(wypełnia koordynator)*

EK (efekt kształcenia)	Treść efektu kształcenia zdefiniowanego dla przedmiotu (modułu)	Odniesienie do efektów kierunkowych **(KEK)**
EK_01	**Student nazywa i definiuje pojęcie *sztuka*, *krytyka*; wymienia i opisuje nominatywną, kontekstualną, instytucjonalną i postmodernistyczną definicje sztuki, różnicuje obszary krytyki artystycznej student rozpoznaje i charakteryzuje przemiany ideowe w historii polskiej krytyki artystycznej (klasycyzm, romantyzm, realizm, impresjonizm, symbolizm, realizm socjalistyczny itp.).**	K_W01
EK_02	**Student potrafi opisać, dostosować i zakwalifikować zjawiska w polskiej i światowej sztuce plastycznej**	K_W02
EK_03	**Student potrafi konstruować tekst krytyczny (m.in. popularną recenzję, esej krytyczny, rozprawę krytyczną).**	K_W06
EK_ 04	**Student ma zdolność elastycznego myślenia, posiada umiejętność krytycznego wyrażania opinii, a także podjęcia refleksji na tematy artystyczne.**	K_K06
EK_05	**Student dyskutuje na temat zjawisk sztuki plastycznej student jest zorientowany na pogłębianie swojej wiedzy z zakresu analizy dzieł plastycznych.**	K_K08

3.3 TREŚCI PROGRAMOWE *(wypełnia koordynator)*

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Co to jest sztuka? – próba definicji, rys historyczny i współczesny, granice w sztuce. Czym jest krytyka artystyczna? – analiza triady: krytyk – dzieło – odbiorca, typologia krytyki artystycznej.
Podział wartości związanych z dziełem sztuki według Romana Ingardena.
Historia krytyki sztuki w Polsce (wpływ klasycyzmu, romantyzmu i realizmu na

rozwój polskiej myśli o sztuce, impresjonizm i symbolizm w recenzjach krytycznych, krytyka sztuki okresu międzywojennego, sztuka „nowoczesna” w krytyce lat 50-tych XX wieku, dekady lat 60-tych i 70-tych w sztuce i krytyce).
Oblicza polskiej sztuki lat 80-tych.
Sztuka krytyczna lat 90-tych.
Sztuka najnowsza w Polsce (sztuka po 2000 roku i pierwszej dekady XXI wieku).
Cenzura jako element światopoglądowy. Kondycja krytyki artystycznej i jej wpływ na polską sztukę najnowszą.
„Nie zwalczamy ani sztuki nagiej, ani wolnej, tylko brzydką” – analiza wybranych dzieł skandalizujących i tekstów krytycznych na ich temat (m.in. Michał Anioł „Sąd Ostateczny”, Manet „Olimpia”, Klimt „Alegoria fakultetów’, Beyus „Zając pokoju”, Koons „Made In Heaven”).
Konstruowanie tekstu krytycznego (m.in. krytyka A. Danto, teoria C. Greenberga).
Analiza tekstów krytyków współczesnych m.in. Porębskiego, Ujmy i Kowalczyk.

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Nie dotyczy

Treści merytoryczne
Nie dotyczy

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

Wykład: wykład problemowy/wykład z prezentacją multimedialną

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Formy zajęć dydaktycznych (w, ćw, ….)
EK_01	Dyskusja, referat, projekt sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, egzamin ustny	W
EK_02	Dyskusja, referat, projekt sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, egzamin ustny	W
EK_03	Dyskusja, referat, projekt sprawozdanie,	W

	obserwacja w trakcie zajęć, egzamin ustny	
EK_04	Dyskusja, referat, projekt sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, egzamin ustny	W
EK_05	Dyskusja, referat, projekt sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, egzamin ustny	W

4.2 WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU (KRYTERIA OCENIANIA)

Obecność na zajęciach i aktywny w nich udział, przygotowanie dwóch prac pisemnych i jednej artystycznej, zaliczenie na podstawie prac zaleconych do wykonania, egzamin ustny:

Ocena bardzo dobra: pełne przyswojenie wiadomości objętych programem, uzupełniane informacjami z innych źródeł (np. z branżowych pism o sztuce czy z literatury uzupełniającej); czynny udział w zajęciach, dociekliwość podczas wspólnej interpretacji prezentowanych obiektów pod kątem ich form, znaczeń i emocjonalnego oddziaływania; kompletne wykonanie ćwiczeń obligatoryjnych; ogólne, zauważalne zainteresowanie sztuką (np. student np. prenumeruje pisma o sztuce, kolekcjonuje książki o sztuce, uczęszcza na wernisaże).

Ocena plus dobra: pełne przyswojenie wiadomości objętych programem, uzupełnianych samodzielnie dobranymi lub wskazanymi przez nauczyciela lekturami na temat stanowiący przedmiot nauczania; aktywny udział w zajęciach i dyskusjach związanych z prezentowanymi obiektami pod kątem ich form, znaczeń i emocjonalnego oddziaływania; staranne wykonanie ćwiczeń obligatoryjnych i zaangażowanie w wykonanie zaleconych prac.

Ocena dobra: pełne przyswojenie wiadomości objętych programem: skupiony udział w zajęciach, gotowość i zdolność zabierania głosu w dyskusjach o prezentowanych obiektach, ewentualnie po zachęcie ze strony nauczyciela, staranne wykonywanie ćwiczeń obligatoryjnych i zaangażowanie w wykonanie zalecanych prac.

Ocena plus dostateczna: średnie opanowanie materiału objętego programem (luki w wiadomościach o charakterze szczegółowym). Gotowość zabierania głosu w dyskusjach o prezentowanych obiektach, przede wszystkim w odniesieniu do ich formy, po zachęcie ze strony nauczyciela; poprawne wykonywanie ćwiczeń obligatoryjnych.

Ocena dostateczna: luki w wiadomościach objętych programem, z szansą ich wypełniania (ewentualnie przy pomocy nauczyciela). Bierność podczas dyskusji o prezentowanych obiektach. Zgodne z podstawowym tematem, ale niestaranne wykonywanie ćwiczeń obligatoryjnych.

Ocena niedostateczna: spore luki w wiadomościach objętych programem, trudne do uzupełnienia (notoryczne nieprzygotowywanie się do zajęć). Bierność w zajęciach. Brak zainteresowania przedmiotem. Niewłaściwe wykonywanie ćwiczeń obligatoryjnych.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Aktywność	Liczba godzin/ nakład pracy studenta
godziny zajęć wg planu z nauczycielem	**30**
przygotowanie do zajęć	5
udział w konsultacjach	5
czas na napisanie referatu/eseju	10
przygotowanie do egzaminu	-
udział w egzaminie	-
inne (jakie?)	-
SUMA GODZIN	**50**
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	**2**

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/ MODUŁU

wymiar godzinowy	**Nie dotyczy**
zasady i formy odbywania praktyk	**Nie dotyczy**

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Bukowski J., *Postawy wobec sztuk najnowszej*, Warszawa 1981
Freeland C., *Czy to jest sztuka?* Rebis, Poznań 2004
Gołaszewska M., *Estetyka współczesności*, WUJ, Kraków 2001
Kuczyńska A., *Sztuka i społeczeństwo,* PWN, Warszawa 1976
Kruczkowska Z., *Główne tendencje w polskiej krytyce sztuki*, WNAP, Kraków 2002
Porębski M., *Pożegnanie z krytyką*, Kraków-Wrocław 1983
Szuman S., *O sztuce i wychowaniu estetycznym*, WSiP, Warszawa 1975
Blogi internetowe współczesnych krytyków m.in. Kowalczyk i Ujma
Czasopisma o sztuce

Literatura uzupełniająca:

Schuler U., Tauber R. E., *Skandal? Sztuka!* Świat Książki, Warszawa 2010

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej

Dziekan Wydziału Sztuki
dr hab. Antoni Nikiel prof. UR